

มาร์ติน โอไบร์น-เคลลี: บทบาทของทรัพยากรธรรมชาติในกระบวนการบูรณาการและการเจรจา
สันติภาพระหว่างเขมรแดงและรัฐบาลกัมพูชา (THE ROLE OF NATURAL RESOURCES IN
THE KHMER ROUGE – ROYAL GOVERNMENT OF CAMBODIA PEACE
NEGOTIATIONS AND REINTEGRATION PROCESS) อ.ที่ปรึกษา: ดร. พงททอง ภาวิกรณ์พันธุ์.
147 หน้า. ISBN 974-14-2592-9.

การแยกตัวของเขมรแดง (Khmer Rouge) ใน ค.ศ. 1996 เป็นสิ่งแสดงถึงการสิ้นสุด ในที่สุดของ
พลเรือน ที่ดำรงอยู่เป็นเวลานานของกัมพูชา ระหว่างที่ได้รับอำนาจการปกครองครั้งแรกของรัฐบาลกัมพูชา
ฝ่ายที่แยกตัวของเขมรแดง แต่ออกจากชนชั้นสูง ของเขมรแดง อนุรักษ์นิยม และเจรจากับรัฐบาล นโยบาย
ที่ทุกฝ่ายมีชัยชนะ เสริมต่อการแยกตัว นโยบายนี้ตั้งอยู่บนเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ข้อตกลงแบ่งปันอำนาจ
และคำสัญญา ที่จะพัฒนาบริเวณที่ไม่สำคัญ

เพราะว่าพรรคการเมือง มงกกลุ่มเขมรแดงที่แยกตัวเป็นสินค้า ทางการเมืองที่มีคุณค่า พวกเขา
ใช้รัฐบาลเงา เพื่อขยาระบบอุปถัมภ์ลู่ค่าให้ครอบคลุมอดีต กษัตริย์แดง มีการบรรจุสันติภาพ แต่
กฎหมายและสภาพแวดล้อม ถูกเปลี่ยนแปลง เพื่อบรรจุสันติภาพดังกล่าว ตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติ ของ ค.ศ.
1993 ถูกละเมิดเพื่อให้ได้รับ ความสามัคคีของกลุ่มเขมรแดง ที่แยกตัวกลุ่มหนึ่ง พระราชบัญญัติที่กำหนด
บริเวณ ที่ได้รับการคุ้มครองในที่ดิน ของอดีตเขมรแดงกลุ่มหนึ่ง ไนลิส เวจ จังหวัด เพอร์สตัด นอกจากนี้
นโยบายที่ทุกฝ่ายมีชัยชนะ ยังล้มเหลว ในการกล่าวถึงและรวมการบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติ เข้าอยู่ใน
กรอบของการเจรจา เพื่อสันติภาพ และบูรณภาพใหม่ สิ่งนี้ มีความจำเป็น เพราะว่ามัน ของเขมรแดง
จำนวนมาก มีป่าไม้ขนาดใหญ่ และศักยภาพในการตัดต้นไม้ ในช่วงการพัฒนาภายหลังความขัดแย้ง มี
ความขัดแย้งเรื่องการบริหารทรัพยากรธรรมชาติระหว่างชุมชน ที่ได้รับการบูรณภาพ และกระทรวง
สิ่งแวดล้อม ที่ได้รับอำนาจปกป้องเขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่า ไนลิส เวจ

การวิจัยนี้วิเคราะห์แรงกดดันเพื่อสันติภาพ ซึ่งแสดงถึงความตั้งใจของรัฐบาล เนื่องจากสันติภาพ
ไม่ใช่ผลประโยชน์ทางการเงิน แต่เพื่อการเมือง รัฐบาลอาจอธิบายว่า การพิจารณาทางเศรษฐกิจ และความ
มั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติ ถูกแปรสภาพมาเป็นสินค้าทางการเมือง กระแสของเศรษฐกิจและรัฐศาสตร์มา
บรรจบกัน ณ นโยบายที่ทุกฝ่ายมีชัยชนะในความขัดแย้ง ซึ่งทรัพยากรป่าไม้มีบทบาท การเจรจาเพื่อ
สันติภาพจำเป็นต้องกล่าวถึง การบริหารทรัพยากรธรรมชาติ และรวมการบริหารนี้ อยู่ใจระบวนการเพื่อ
การบูรณภาพใหม่ สิ่งนี้จะประกันการปกป้องสิ่งแวดล้อม และให้การดำรงชีวิตที่ยั่งยืนสำหรับชุมชน ที่ได้รับการ
บูรณภาพใหม่ กลยุทธ์การพัฒนาหลังความขัดแย้ง ที่ตั้งอยู่บนชุมชน รวมทั้งการบริหารทรัพยากรธรรมชาติ
(ป่าไม้) สามารถที่จะเป็นแบบเพื่อการสร้างสันติภาพ ซึ่งความขัดแย้งเนื่องมาจากทรัพยากรป่าไม้

ศาสตราจารย์ ดร. พงททอง ภาวิกรณ์พันธุ์
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ปีการศึกษา 2549